

[Erling Dinesen.]

vigtigt arbejde i ILO ikke aflyses på grund af den amerikanske holdning. Dette kunne eventuelt ske i form af ekstraordinære bidrag til organisationen.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Det amerikanske senat besluttede på finanslovsforslaget at slette den endnu ikke betalte halvdel af USAs bidrag til ILO for indeværende finansår, 1970-71, det drejer sig om i alt 3,7 mill. \$. Som baggrund for det amerikanske skridt angives, at man skønnede, at der var foregået en uheldig udvikling inden for ILO i de senere år, som bl. a. skulle have manifesteret sig i en fortsat fjernelse fra ILOs fundamentale principper.

Den beslutning, der i august måned blev truffet af det amerikanske senat, er ikke foreslået af den amerikanske administration, og den er endnu ikke færdigbehandlet i kongressen. Det bør i øvrigt understreges, at manglende betaling ifølge ILOs statutter først efter 2 års forløb manifesterer sig som betalingsnægtelse. Jeg fremhæver, at det amerikanske skridt ikke er ensbetydende med, at USA trækker sig tilbage fra samarbejdet i ILO.

Danmark har allerede på linje med en række andre vestlige lande samtidig med Norge og Sverige over for den amerikanske administration givet udtryk for vor bekymring over den amerikanske senatsbeslutning.

Hvorledes sagen vil forløbe, er det i øjeblikket vanskeligt at forudse; dertil hører jo også, at man endnu ikke ved, hvilken stilling den amerikanske regering vil tage. Det er den danske regerings håb, at det værdifulde arbejde, som er gjort fra amerikansk side inden for ILO, ikke vil blive formindsket i fremtiden, og at organisationens arbejde ikke skal komme til at lide under finansielle vanskeligheder.

Det er imidlertid klart, som det også er nævnt i begrundelsen for spørgsmålet, at selv en udsættelse af indbetalingen af det amerikanske bidrag kan få konsekvenser for organisationens drift. USAs bidrag udgør 25 pct., og det er derfor naturligt, at ILO i den givne situation har besluttet at indskrænke mødeaktiviteten på de områder, der bedst kan bære det.

Om der bliver behov for ekstraordinært bidrag fra de øvrige medlemslande, kan ikke

afgøres i dag. Først må vi afvente, hvad der bliver den officielle amerikanske holdning, og i øvrigt så også se, hvilke budgetmæssige konsekvenser ILOs generalsekretær og styrelse vil drage.

Erling Dinesen: Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for redegørelsen og understrege, at for mig at se er ILO en af de vigtigste FN-organisationer, hvis indsats har betydet en masse, ikke mindst i udviklingslandene, for den sociale udvikling, der har fundet sted, og jeg synes, det er et meget beklageligt skridt, man har taget i det amerikanske senat. Så siger udenrigsministeren, at der ikke er tale om, at ILOs arbejde vil lide noget særligt under det, der er sket, men det er allerede dokumenteret, at man har måttet aflyse en række aktiviteter, netop fordi man har taget dette standpunkt i det amerikanske senat. Jeg er da helt bekendt med, at der kun er tale om en foreløbig afgørelse, og at det kun er senatet, som har truffet denne beslutning. Det er også derfor, jeg mener, det er det rigtige tidspunkt at sætte ind nu.

Jeg er glad for, at regeringen har taget sagen op, men jeg henstiller, at man gør det på et bredt eller bredere grundlag, får de nordiske lande med, retter henvendelse på de steder, hvor man mener det er nyttigst at rette henvendelse omkring dette spørgsmål, altså tager et fælles nordisk initiativ, sådan at vi har sikkerhed for, at denne internationale organisation kan fortsætte sit meget betydningsfulde arbejde.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Jeg kan vist indskrænke mig til at sige, at jeg er ganske enig med det ærede medlem i, at ILO er en vigtig FN-organisation, som vi ønsker at støtte så meget, vi overhovedet magter det. Jeg sagde ikke, at ILO ikke led noget særligt under det, der er sket; jeg sagde netop, at det ville få konsekvenser, når 25 pct. af bidragene falder væk eller suspenderes eller udsættes.

Det nordiske initiativ, som spørgeren nævnte, er sådan set taget, idet vor henvendelse til den amerikanske administration blev foretaget i forbindelse med Norge og Sverige. Vi følger stadig sagen, og når der foreligger en endelig afgørelse fra den amerikanske administration, kan man jo håbe, at